

Griffinummer 99 / 2020
Inzake
Datum van uitspraak 4/02/2020
Notitienummer parket

**Rechtbank van eerste aanleg
Limburg, afdeling Tongeren,
sectie correctioneel,
1 rechter**

Vonnis

11^e kamer

Aangeboden op
Niet te registreren

In de zaak van:

HET OPENBAAR MINISTERIE

DE BEKLAAGDE

120

geboren te   op
wonende te
van Belgische nationaliteit.

Ter zitting vertegenwoordigd door mr.   advocaat te

1. TENLASTELEGGING

Als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek;

bij inbreuk op artikel 6.1.1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging, verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, hierna vermelde handelingen, zoals bepaald bij artikel 4.2.1.5°C, sedert 01-03-2018, bij inbreuk op artikel 6.2.1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, namelijk het plaatsen van een wooncaravan te

Te   op niet nader te bepalen datum tussen 20-04-2013 en 31-12-2013 en zoals verbeterd bij tussenvonnis als volgt:

'Te   op niet nader te bepalen datum tussen 30.03.2015 en 1.05.2015 en tussen 1.01.2016 en 1.06.2016'

De dagvaarding werd overgeschreven op het kantoor Rechtszekerheid van   , op 11.03.2019.

Ref.:

Bedrag : 230,00 euro.

De Adviseur,

(Get.)

*****

INGEVOLGE VONNIS van de Correctionele Rechtbank te Limburg afdeling Tongeren, 11^e kamer, dd. 15 oktober 2019, gekend onder griffienummer 968, welk vonnis een **HEROPENING DER DEBATTEN** heeft bevolen teneinde het openbaar ministerie bijkomend onderzoek te laten verrichten naar de aanwezigheid van de verharding waarvan sprake in het advies van de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid (omvang, gebruikte materialen, voegen foto's) en beklaagde toe te laten zich te verdedigen op de heromschrijving van de incriminatieperiode en de implicaties hiervan op de tenlastelegging zoals hierboven omschreven;

*****

2. PROCEDURE

Onderhavig dossier werd aangevat in openbare zitting op 17.09.2019.

Op deze zitting werden gehoord:

- beklaagde in zijn gezegden m.b.t. de hem ten laste gelegde feiten;
- het openbaar ministerie in haar vordering bij monde van
- beklaagde in zijn verdedigingsmiddelen bijgestaan door mr. advocaat voornoemd en in het verzoek tot vrijspraak ondergeschikt in het verzoek tot het bekomen van de opschorting van de uitspraak van veroordeling.

Op 15.10.2019 werd een tussenvonnissen uitgesproken waarbij de incriminatieperiode werd verbeterd als: 'Te op niet nader te bepalen datum tussen 30.03.2015 en 1.05.2015 en tussen 1.01.2016 en 1.06.2016', werd er een verzoek aan het openbaar ministerie gericht om bijkomende inlichting te verstrekken aan de rechtbank en werd beklaagde verzocht standpunt in te nemen op de heromschrijving van de incriminatieperiode en de implicaties hiervan op de tenlastelegging. De heropening der debatten werd bevolen op 7.01.2020

Gehoord vervolgens in openbare zitting op 7.01.2020:

- het openbaar ministerie in haar gezegden en vordering bij monde van ;
- mr. advocaat voornoemd in zijn verdedigingsmiddelen namens beklaagde.

Allen gebruikten de Nederlandse taal.

I. Voorafgaand

De rechtbank verwijst naar haar tussenvonnis van 15 oktober 2019.

De tenlastelegging werd verbeterd en het openbaar ministerie werd verzocht bijkomend onderzoek te laten uitvoeren en met name – gelet op de inhoud van punt 3 van het advies van de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid – te willen laten nagaan of er aan de stacaravan een verharding werd aangebracht.

II. Beoordeling van de tenlastelegging

In haar advies van 12 september 2017 stelt de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid duidelijk dat het onderhavige dossier geen elementen bevat die aantonen dat de met artikel 4.2.1,5° litt.c) VCRO bedoelde inrichtingen herhaaldelijk op het perceel werden geplaatst terwijl enkel deze gedraging strafbaar is gesteld en niet het gebruik van deze inrichtingen als zodanig. De Hoge Raad besluit dat een herstellvordering dan ook niet kan geënt worden op het illegaal, gewoonlijk gebruik van het perceel zoals bedoeld in artikel 4.2.1,5°, litt c) VCRO en vestigt de aandacht van de stedenbouwkundig inspecteur op het problematisch karakter van zijn herstellvordering. Vervolgens merkt de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid op dat de herstellvordering wel nuttig kan geënt worden op het onvergund oprichten van constructies in de zin van artikel 4.2.1, 1° VCRO samen gelezen met artikel 6.1.1, eerste lid, 1° VCRO. De onvergunde constructies in de zin van artikel 4.2.1, 1° VCRO – en gelet op de inhoud van deze bepaling - die de Hoge Raad viseert, is de verharding die zou aangebracht zijn om de stacaravan te kunnen plaatsen.

De herstellvordering die de stedenbouwkundig inspecteur definitief bij het openbaar ministerie aanhangig maakt bij brief van 18 april 2018, vermeldt vervolgens een inbreuk op artikel 4.2.1.,1° VCRO, doch omschrijft inhoudelijk een inbreuk op artikel 4.2.1,5°, litt c) VCRO.

Het openbaar ministerie vervolgt uiteindelijk ook de handeling zoals bepaald bij artikel 4.2.1.5°, litt c) VCRO niettemin de duidelijke stelling van de Hoge Raad voor het Herstellbeleid gebaseerd op gevestigde rechtspraak dat het huidig dossier geen elementen bevat die aantonen dat de met artikel 4.2.1, 5°, litt c) VCRO bedoelde inrichtingen herhaaldelijk op het perceel werden geplaatst.

Ook ter terechtzitting van 7 januari 2020 benadrukten het openbaar ministerie nogmaals dat de geviseerde vervolgte gedraging het plaatsen van de stacaravans betreft.

Het bijkomend onderzoek dat de rechtbank liet verrichten naar de verharding is bijgevolg irrelevant gebleken daar dit een ander feit betreft dan de plaatsing van de caravans en waarmee het openbaar ministerie verder niets heeft gedaan naar vervolging toe. Omdat de plaatsing van de verharding een ander feit betreft dan de plaatsing van de caravans kan de rechtbank ook niet overgaan tot herkwalificatie omdat dit een niet toegelaten autosaisine zou betekenen.

Gelet op het voorgaande bestaat er minstens twijfel over het gegeven of de feitelijke gedraging van beklagde wel strafbaar is, zodat beklagde dient te worden vrijgesproken van de tenlastelegging zoals omschreven in de dagvaarding.

Gelet op deze vrijspraak is de rechtbank zonder rechtsmacht om te oordelen over de herstellvordering.

WETTELIJKE BEPALINGEN

Er werd rekening gehouden met volgende wettelijke bepalingen:

Wetboek van Rechtspleging in Strafzaken: art. 185 – 191 - 194

Wet van 15.06.1935 art. 11, 12, 14, 23, 31, 32, 34, 35, 36, 37 en 41

De wetsbepalingen zoals vermeld in de geding inleidende akte en de wetsbepalingen aangehaald in dit vonnis.

OM DEZE REDENEN

DE RECHTBANK UITSPRAAK DOENDE OP TEGENSPRAAK

Spreekt beklagde vrij van de tenlastelegging zoals omschreven in de dagvaarding en spreekt hem hiervan vrij;

Verklaart zich zonder rechtsmacht om te oordelen over de vordering van de stedenbouwkundig inspecteur;

Laat de kosten ten laste van de Belgische Staat.

Alles gebeurde in de Nederlandse taal overeenkomstig de wet van 15 juni 1935.

Dit vonnis werd gewezen en in openbare zitting van de 11^e kamer uitgesproken op **4 februari 2020** door mevr. _____ rechter in de rechtbank van eerste aanleg te Limburg, afdeling Tongeren, met bijstand van _____ griffier, waar verder aanwezig was het lid van het openbaar ministerie zoals vermeld in het Pro Justitia van uitspraak.